

Historien om Josva – Høvding av Israel

Fokus: Det er lurt å ha gode forbilder fra du er liten

"Josva var helt overveldet. Han hadde vært vitne til det mange ganger før, men det kunne aldri bli vanlig likevel. Moses hadde vært i teltet og snakket med Gud! Ansikt til ansikt, som når to mennesker snakker med hverandre! Han satt så tett inntil teltet at han kunne høre stemmene deres. Nå var hele teltet og plassen rundt fylt av en ubeskrivelig atmosfære. Gud selv hadde vært her! Tenk å oppleve at Gud selv snakket til deg som en venn!

Helt siden han var liten gutt hadde Josva vært fascinert av Moses. Han hadde hørt historiene fra Egypt, og han likte spesielt den om da havet delte seg på midten og alle gikk tvers gjennom! Onkelen til bestekompien hans fortalte at han hadde sett en diger hval svømme i den høye vannveggen som reiste seg ved siden av dem. Josva hadde sett det mange ganger selv også at Gud hadde hjulpet dem når de trengte det som mest. Da de hadde gått tom for mat i ørkenen var skikkelig krise. Da hadde Gud sendt mat rett fra selveste himmelen! Snakk om nødhjelp! En annen gang hadde det kommet giftige slanger inn i leiren. Mange ble bitt og ble dødssyke. Da hadde Gud sagt til Moses at han skulle lage en slange i kobber og henge den på en pøle. Alle som så på den ble friske.

Nei, Josva var ikke i tvil om at Gud fantes og at Han brydde seg om dem. Han kunne ikke skjønne alle de som klagde bestandig for at de bodde i ørkenen og mente at Gud måtte ha forlatt dem der. Han tenkte at han kunne gjøre hva som helst hvis Gud ba han om det. Han håpet inderlig at Gud ville snakke til ham som han snakket til Moses. Derfor holdt han seg tett inntil teltet der Gud pleide å åpenbare seg..."

Da Josva var liten, vokste han opp som flyktning i ørkenen. De hadde klart å komme seg ut av Egypt, men her trasket de år ut og år inn i en ørken som så ut til å være grenseløs. Han kunne ha tenkt: For et elendig liv jeg lever! Her labber jeg rundt i ørkenen uten mål og mening. Jeg har ikke noe hus som jeg kan kalle hjem, og det er sand overalt. Syden, ja vel, men hva skal man med strand når man ikke kan bade???

Men Josva var opptatt av andre ting. Han var kjempefascinert av Moses! Tenk å bli som han, og oppleve alt det han hadde opplevd! Tenk om Gud ville snakke til han som Han snakket til Moses! Han holdt seg i nærheten av Moses hele tiden, og slukte alle historiene. Når han ikke var sammen med Moses var Josva ofte rundt teltet der Gud pleide å åpenbare seg for Moses. I 2. Mosebok står det: "Så talte Herren med Moses ansikt til ansikt, slik som mennesker snakker med hverandre. Siden vendte Moses tilbake til leiren. Men tjeneren hans, en ung gutt som het

Pinse Ung

Josva, sønn av Nun, forlot aldri teltet. " (33,11) (Her kan du bruke tegningen på veggen for å vise hvordan tabernaklet så ut. Forklar at det var som et stort telt som Gud bodde i for å være sammen med Israels folk)

Han fikk også se alle de store tingene som skjedde i ørkenen på nært hold. Brukte all sin tid i tabernaklet, i Guds nærhet. (Fortell at etterpå skal vi spise sånn ørkenmat som Gud sendte til dem i ørkenen. Du kan vise frem et brød og forklare at det var akkurat som om det snødde mel fra himmelen så de kunne lage brød av det, og at de fikk vaktler, nesten som kylling også)

Alt det Josva opplevde og lærte, sparte han på i hjertet sitt, som om det skulle være den mest dyrebare skatt i verden. Der inne vokste det til en sterk og trygg tro på Gud.

Når han ble voksen viste det seg at han var en fantastisk leder selv. Han fikk lede Israel inn i det landet som Gud hadde lovet, og opplevde mange store ting selv fordi han stolte på Gud.

Vil du høre et par historier?

(ta fram en kikkert fra kista og bruk den til å speide med.) En gang hadde Moses sendt ut 12 speidere som skulle se om det var lett eller vanskelig å komme inn i det landet som Gud hadde lovet. Ti av dem kom tilbake og var kjemperedde. De mente at de aldri kom til å klare å komme forbi soldatene i landet, for de var kjempestore og mange flere enn dem. De sa at det var bedre om de bare ble ute i ørkenen, de ville aldri klare det. Men vet du hva Josva og kompisen hans Kaleb sa? "Dere skal ikke være redde for folket i landet, de er bare en brødbit for oss. Deres skygge har vendt seg bort fra dem, men Herren er med oss. Vær ikke redde for dem!" Moses valgte å høre på dem, så de kom inn i landet lett som en plett. Isteden for å se på de store skumle soldatene, så Josva og Kaleb litt høyere. Da så de Gud, og han er større enn størst 😊

(hadde vært kult om vi hadde et bukkehorn eller basun å vise frem 😊) En annen gang var det enda stiligere. Gud snakket til Josva som han hadde drømt om siden han var liten. Han sa: "Se, jeg gir Jeriko med kongen og hans tapre krigere i dine hender", sa Gud. Selv om alle andre mente at det var umulig, trodde Josva det. Gud hadde en ganske spesiell plan for hvordan det skulle gå til. Rundt hele Jeriko var det høye murer som var godt bevoktet. I stedet for at de skulle gå til angrep på vanlig måte, skulle de gå rundt byen i seks dager uten å si noen ting eller rope krigsrop eller noe. Gud sa: Ikke la det høres krigsrop, gi ikke lyd fra dere og la ikke et ord komme fra munnen deres før den dagen jeg sier at dere skal rope! Da skal dere rope! Det må ha sett ganske spesielt ut. Kanskje noen mente at Josva hadde hørt feil da han sa at Gud hadde sagt dette, , men Josva visste at det var Gud. Han visste jo hvordan Guds stemme hørtes ut.

Pinse Ung

Josva var ikke en som diltet etter alle andre. Han visste hvem det var lurt å holde seg i nærheten av. Har du noen du ser opp til? Er de gode forbilder for deg? Det er lurt å ha GODE forbilder. Hvis de du ser opp til drar deg mot noe som ikke er bra, er det lurt å tenke seg om. Hva er et godt forbilde?

Vis bilder av forskjellige helter og snakk med barna om de er gode eller dårlige forbilder (alt fra popidoler, kongelige, idrettsstjerner,, noen i menigheten, osv)

Minnevers: Filipperne 3: 17: Se opp til dem som lever som Jesus